

4. สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา การสกัด การทำบริสุทธิ์และศึกษาคุณสมบัติของสารยับยั้งจากถั่วแดง พบว่า ในถั่วแดงมีสารยับยั้งทั้งชนิดที่เป็นโปรตีนและไม่เป็นโปรตีน

สารยับยั้งชนิดที่เป็นโปรตีน

1. ในการตรวจวิเคราะห์ปริมาณสารยับยั้งที่เป็นโปรตีน พบว่าวิธี Grant และคณะ (1995) แบบไม่ให้ความร้อนเป็นวิธีที่ดีในการสกัดสารยับยั้งเนื่องจากไม่เป็นอันตรายต่อการอุตสาหกรรม การบริโภคและเวชภัณฑ์ยา ในขณะที่สามารถสกัดสารยับยั้งออกมาได้เท่ากับวิธีอื่น
2. ในการทำบริสุทธิ์สารยับยั้งอะไมเลส จากถั่วแดงโดยคอลัมน์ DEAE-cellulose, Sephadex G-100 และ Hydroxyapatite สามารถแยกสารได้บริสุทธิ์เป็น 21.40 % และมีความบริสุทธิ์เพิ่มเป็น 41.73 เท่าของสารสกัดเริ่มต้น
3. สารยับยั้งอะไมเลสที่แยกได้เมื่อเคลื่อนที่ในสนามไฟฟ้าบนโพลีอะคริลาไมด์เจลอิเล็กโทรโฟรีซิสแบบ Native-PAGE เมื่อบริสุทธิ์แล้วเหลือแถบโปรตีนเพียงแถบเดียว เมื่อเคลื่อนที่ในสนามไฟฟ้าบนโพลีอะคริลาไมด์เจลอิเล็กโทรโฟรีซิสแบบ SDS-PAGE พบแถบโปรตีน 2 แถบ
4. น้ำหนักโมเลกุลของสารยับยั้งอะไมเลสที่บริสุทธิ์แล้ว จากการหาโดยคอลัมน์ Sephadex G-100 มีขนาด 56,234 ดาลตัน และพบว่า มี 3 หน่วยย่อยที่มีขนาดเท่ากัน 2 หน่วยคือ 17,378 และอีกหนึ่งหน่วยมีขนาด 16,596 ดาลตัน โดยวิธี SDS-PAGE
5. สารยับยั้งอะไมเลสมีค่ากิจกรรมการยับยั้งสูงสุดที่ pH 6.0 อุณหภูมิ 37 °C
6. สารยับยั้งอะไมเลสมีความคงตัวช่วงในอุณหภูมิ 4-40 °C และ pH 5.0-6.0
7. ผลของอิออนต่อการยับยั้งพบว่าค่ากิจกรรมการยับยั้งจากมากไปน้อยดังนี้ $\text{CaCl}_2 > \text{NaCl} > \text{MgSO}_4 > \text{KCl} > \text{no added salt}$ ในบัฟเฟอร์ที่มี CaCl_2 จะช่วยให้มีการยับยั้งสูงขึ้น เนื่องจาก CaCl_2 เป็นตัวช่วยเพิ่มให้การจับระหว่างสารยับยั้งและเอนไซม์ดีขึ้น ส่วน MgSO_4 มีผลลดกิจกรรมอะไมเลสและไม่มีผลต่อการยับยั้ง
8. สารยับยั้งอะไมเลสมีจลนศาสตร์การยับยั้งแบบไม่แข่งขันผสม (mixed noncompetitive) คือ สารยับยั้งชอบจับกับเอนไซม์อะไมเลสในรูปสารเชิงซ้อนกับซับสเตรตมากกว่าเอนไซม์อะไมเลส อิสระ
9. พบว่าสารยับยั้งชนิดโปรตีนในแต่ละขั้นของการทำบริสุทธิ์ มีศักยภาพในยับยั้งต่อ เอนไซม์

อะไมเลส มอลเตสจากคน ส่วนมอลเตสและซูเครสจากยีสต์ นั้นสารยับยั้งชนิดที่เป็นโปรตีน แต่ระดับของการทำปฏิกิริยาสามารถยับยั้งได้ ยกเว้นสารยับยั้งอะไมเลสที่ผ่านขั้นตอนการทำปฏิกิริยาขั้นสุดท้าย (Hydroxyapatite) ซึ่งน่าจะแสดงว่า สารยับยั้งอะไมเลสที่ปฏิกิริยานี้ มีความจำเพาะต่อแหล่งของเอนไซม์จากสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ไม่จำเพาะต่อแหล่งที่มาจากยีสต์

10. จากการทดลองครั้งนี้ได้ค้นพบใหม่ว่าสารยับยั้งชนิดที่เป็นโปรตีนก็สามารถยับยั้งเอนไซม์อะไมเลส มอลเตสและซูเครสได้ ซึ่งในอนาคตสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อไปได้

สารยับยั้งชนิดไม่เป็นโปรตีน

1. สกัดและทำปฏิกิริยาสารยับยั้งชนิดที่ไม่เป็นโปรตีนโดย Thin layer chromatography พบสารยับยั้งชนิดไม่เป็นโปรตีนมีขนาดเดียวกับอะคาร์โบสเมื่อสเปกตรัมให้เกดสีและยับยั้งกิจกรรมการยับยั้งอะไมเลส แต่สารยับยั้งที่ได้จากถั่วแดงไม่ทนความร้อนเหมือนอะคาร์โบส
2. สารยับยั้งชนิดไม่เป็นโปรตีนสามารถยับยั้งเอนไซม์อะไมเลส มอลเตสและซูเครสได้เช่นเดียวกับอะคาร์โบสแต่ศักยภาพในการยับยั้งต่ำกว่าโดยสามารถยับยั้งเอนไซม์อะไมเลสจากน้ำลายคนและตับอ่อนหนูได้ 52.2 และ 34.7%ตามลำดับ ยับยั้งมอลเตสจากยีสต์และลำไส้เล็กหนูได้ 20.8 และ 16.4% ตามลำดับ ยับยั้งซูเครสจากยีสต์ได้ 13.9%
3. การทดลองครั้งนี้เป็นการค้นพบที่ไม่เคยมีรายงานมาก่อนคือ การพบสารยับยั้งชนิดที่ไม่เป็นโปรตีนต่ออะไมเลส มอลเตสและซูเครสในสารสกัดจากถั่วแดง

สรุปผลการศึกษายับยั้งในถั่วแดง ทำให้ทราบข้อมูล ได้แก่ วิธีการสกัด การทำปฏิกิริยา ชนิดสารยับยั้งที่มีในถั่วแดง และคุณสมบัติต่างๆของสารยับยั้ง เป็นแนวทางในการนำสารยับยั้งจากถั่วแดงไปประยุกต์ใช้ทางการแพทย์ เช่น ยารักษาโรคเบาหวาน โรคอ้วน เพื่อเป็นการลดการนำเข้ายาจากต่างประเทศ และทางการเกษตร เพื่อช่วยป้องกันการกัดกินเมล็ดถั่วหรือการทำลายจากแมลงศัตรูพืชต่างๆ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ควรเพิ่ม yield ของสารยับยั้งอะไมเลสให้สูงขึ้นในช่วงการทำปฏิกิริยา นอกจากนี้ยังต้องศึกษาถึงโครงสร้างสารยับยั้งอะไมเลสชนิดที่ไม่เป็นโปรตีน ศึกษาความทนต่อ proteases ในทางเดินอาหารเพื่อนำสารยับยั้งอะไมเลสทั้งชนิดที่เป็นโปรตีนและไม่เป็นโปรตีนมาประยุกต์ใช้และการทดลองให้ทราบถึงการมีศักยภาพการยับยั้งในสัตว์ทดลองต่อไป